

ת"פ 49567/10/18 - אלמוג ב. ז. בניה והשקעות בע"מ.2. איתי מרצקי.3. יעקב קרויזנלבר נגד מדינת ישראל

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 49567-10-18

לפני: כב' השופטת קרן כהן

המבקשים:
הנאשמים
1. אלמוג ב. ז. בניה והשקעות בע"מ.2. איתי מרצקי.3. יעקב
קרויזנלבר
ע"י ב"כ עו"ד שירה בס-רוזן

-

המשיבה:
המאשימה
מדינת ישראל - משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים
ע"י ב"כ עו"ד ישראל שניידרמן

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמים לעיין במסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**). במסגרת הבקשה התבקש עיין במסמכים הבאים:

1.1. כל החומרים והמידע שבידי רשויות המאשימה הנוגעים לרישוי קבלן כוח אדם של חברת "סלמאן לעבודה בגובה שיפוצים ועבודות בניין בע"מ" ח.פ. 515246403 ו"ס.א למנופאים" ע.מ. 026576942, לרבות הבקשות לרישיונות על נספחיהן (בדגש על התצהירים שהוגשו כצרופה לבקשה לרישיון), כל רישיון, כל חידוש רישיון וכל המידע הנוגע לביטול הרישיונות.

1.2. כל כתבי האישום, כל ההסדרים המותנים שנערכו עם כל אחת מהחברות, העוסקים המורשים ונושאי משרה בגין קבלת שירותי כח אדם מסלמאן לעבודה בגובה, ממר אבו ראס סלמאן, מס.א מנופאים ועבודות בניין או ממר אבו ראס סאלם.

הנאשמים מושא הליך זה

2. **הנאשמת 1**, אלמוג ב. ז. בניה והשקעות בע"מ, היא חברה שעסקה בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום בביצוע פרויקט "עמק הכרמל" בנשר. מרכז הפעילות שלה הוא בטירת הכרמל (להלן: **הנאשמת**).

3. **הנאשם 2**, מר איתי מרצקי, שימש בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום בתפקיד מנכ"ל הנאשמת ונושא משרה פעיל בה.

4. **הנאשם 3**, מר יעקב קרויזנילבר, שימש בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום בתפקיד מנהל פעיל ומנהל ביצוע בנאשמת.

הרקע לבקשה

5. **ביום 21.10.2018** הוגש נגד הנאשמים כתב אישום המייחס לנאשמת עבירות של איסור התקשרות עם קבלן כוח אדם שאינו בעל רישיון כדין לפי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 ולנאשמים 2 ו-3 עבירות של הפרת חובת הפיקוח של נושא משרה.

6. בכתב האישום נטען כי ביום 27.11.2016 התקשרה הנאשמת עם חברת "סלמאן לעבודה בגובה שיפוצים ועבודות בניין בע"מ" בהסכם להספקת מנופאים (להלן: **קבלן כוח האדם**). בין החודשים פברואר 2017 ועד דצמבר 2017 סיפק קבלן כוח האדם לנאשמת שירותים באמצעות שני מנופאים. באותה תקופה לא היה לקבלן כוח האדם רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם כדין.

7. **ביום 16.12.2020** הגישו הנאשמים בקשה למחיקת כתב האישום מחמת פגמים שנפלו בו בהתאם לסעיפים 85 ו-149(3) לחסד"פ ומטעמים של הגנה מן הצדק בהתאם לסעיף 149(10) לחסד"פ. בקשה זו נדחתה בהתאם להחלטה **מיום 25.1.2021**.

8. בין לבין, **ביום 15.12.2020** הגישו הנאשמים את הבקשה שלפנינו לעיון במסמכים.

טענות הצדדים

9. **הנאשמים** טענו שהעיון במסמכים נועד לתמוך בטענתם לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק - הגשת כתב האישום נגדם לפני שהוגש נגד קבלן כוח האדם; כתב האישום נגד קבלן כוח האדם הוגש בעקבות תלונתם; לאחר הגשת כתב האישום ניתן לקבלן כוח האדם רישיון, שנשלל בעקבות טענותיהם; נשללה מהם האפשרות להסדר מותנה בשל השיהוי בהגשת כתב האישום האחר.

עוד נטען כי המאשימה נהגה כלפיהם באכיפה בדרנית בשל אי סגירת התיק נגדם בהסדר מותנה כפי שהיא נוהגת בתיקים מסוג זה. לבקשה צורפו שתי רשימות של תיקים: האחת, כוללת 48 תיקים שנסגרו בהסדר מותנה הן כלפי קבלן כוח האדם והן כלפי מזמיני השירות ונושאי המשרה. השנייה, כוללת שבעה תיקים שבהם הוגש כתב אישום. נטען כי המאשימה פעלה באופן שונה כלפי חברת "סלע אביב" וחברת "בראל הנדסה" ששמן עלה בחקירה נגד קבלן כוח האדם. כמו כן, הרישיון של ס.א. מנופאים לא נשלל.

10. **המאשימה** טענה שטענות הנאשמים לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק, שפורטו אף במסגרת בקשה זו, נדונו ונדחו ביום 25.1.2021. הוגשו כתבי אישום נגד קבלן כוח האדם, מר אבו ראס סלמאן ומר אבו ראס סאלם, והם הורשעו בהתאם להודאתם ודינם נגזר. "ס.א. מנופאים" אינה חברה אלא שם מסחרי של

העסק שבבעלות מר אבו ראס סאלם, שכאמור נשפט. הנאשמים קיבלו את כל חומר החקירה שהיה בתיק החקירה נגדם אותם גורמים. כמו כן, לא ברור כיצד יסייע המידע הנוגע לרישיונות של הקבלנים, שכן כתב האישום הוגש ביחס לתקופה שבה לקבלן כוח האדם לא היה רישיון. הלשכה המשפטית אינה אחראית למתן או שלילת רישיון.

אשר לטענה של אכיפה בדרנית נטען כי לא ניתן לסיים את ההליך בהסדר מותנה מכיוון שתלוי ועומד כתב אישום נוסף נגד הנאשמת. הנאשמים מנסים לתקוף את חזקת התקינות המנהלית, אולם אין בכך כדי לעמוד בנטל הראשוני לקבלת מסמכים לצורך העלאת טענה של אכיפה בדרנית.

התשתית המשפטית

11. סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: **החסד"פ**) קובע כי **"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו שפורטו בהזמנה או בצו"**.

12. בית הדין הארצי קבע שהשימוש המקובל בסעיף 108 לחסד"פ הוא לצורך קבלת מסמכים לאחר שבמהלך עדותו של עד מגלה אחד הצדדים שקיים מסמך שברצונו לקבל הקשור בצד שלישי, אולם לעיתים נעשה בו שימוש לצורך העלאת בקשה לאכיפה בדרנית. ובלשונו של בית הדין הארצי:

"על פי רוב השימוש המקובל בסעיף 108 יהיה במקרים שבהם במהלך עדותו של אחד העדים מתגלה לאחד מהצדדים או לבית המשפט כי ברצונו לקבל לידיו מסמך כזה או אחר שבדרך כלל קשור בצד שלישי וגילוייו יכול שיפגע בפרטיותו של אותו צד ג'. בענייננו, הבקשה לחומרים ונתונים המצויים בידי הרשות הוגשה לצורך העלאת טענה לאכיפה בדרנית, אשר הכללים לקבלת מסמכים במסגרתה שונים מהמקרים המתוארים לעיל ונדונים תוך בחינה מקדימה של הטענה עצמה" [1].

13. בית הדין הארצי קבע כי במסגרת הדיון בבקשה לעיון במסמכים לפי סעיף 108 לחסד"פ יש לבחון אם הנאשמים הציגו ראשית ראיה לאכיפה בדרנית. וכך נקבע בעניין **דואב** [2]:

"ככל שימצא המותב הדין בטענה בדבר אכיפה בדרנית כי די בתשתית הראייתית הלכאורית הראשונית שהניח הנאשם לפניו כדי להעביר את הנטל משכמו אל שכם התביעה כאמור לעיל, ובמסגרת תשובת המאשימה, יוכל בית המשפט להשתמש במסמכות כפי שהיא נתונה לו בסעיף 108 לחסד"פ ולהורות על הגשת נתונים ומסמכים, והכל בהתאם לנסיבות המקרה כפי שנפרשו לפניו".

14. בעניין **עמית** [3] עמד בית הדין הארצי על הקושי הקיים בביסוס טענה של אכיפה בדרנית בשל אי הנגישות למידע וקבע בנוגע למידת ההוכחה הנדרשת כי:

"במקום בו נטען כי רשויות התביעה נוקטות דרך קבע, מדיניות שונה מזו שננקטה בעניינו של הנאשם, נדרש הנאשם להראות כי במקרים אחרים התקבלו החלטות שונות למרות הנסיבות הדומות (בג"ץ

6396/96 סימונה זקין נ' ראש עיריית באר שבע, פ"ד נ"ג (3) 289, 305 (1999);.....

בעניין זה יש להביא בחשבון את הקושי האינהרנטי הטמון בהוכחת טענת אפליה בגין אכיפה בירנית, שכן כל המידע הרלבנטי מצוי בידי הרשות ואין לנאשם גישה אליו. לפיכך, כאשר מדובר בטענת אפליה, יש להקל במידת ההוכחה לכאורה הנדרשת מהנאשם" (ההדגשה אינה במקור - ק.כ.).

הכרעה

15. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות, כפי שיפורט להלן.

16. ראשית, במסגרת ההחלטה מיום 25.1.2021 נדחתה בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום מחמת פגם או פסול בכתב האישום ומטעמים של הגנה מן הצדק. במסגרת אותה בקשה נטענו אותן טענות הנתענות במסגרת בקשה זו - הגשת כתב האישום נגדם לפני שהוגש נגד קבלן כוח האדם; כתב האישום נגד קבלן כוח האדם הוגש בעקבות תלונתם; לאחר הגשת כתב האישום ניתן לקבלן כוח האדם רישיון, שנשלל בעקבות טענותיהם; נשללה מהם האפשרות להסדר מותנה בשל השיהוי בהגשת כתב האישום האחר - ונקבע כי אין בהן כדי להוביל לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק. עוד נקבע כי הנאשמים לא הוכיחו התנהלות שרירותית או בלתי סבירה מטעם המאשימה עקב אי סיום ההליך בהסדר מותנה וכי לא הוכחה ראשית ראיה לאכיפה בירנית.

17. שנית, לא מצאתי כי המסמכים הנוגעים לרישיונות לעסוק כקבלני כוח אדם שניתנו לקבלן כוח האדם ולעסק שבבעלות מר אבו ראס סאלם עשויים לבסס טענה של אכיפה בירנית או שהם רלוונטיים לענייננו.

כתב האישום מתייחס לתקופה ספציפית שבה לכאורה לא היה לקבלן כוח האדם רישיון כדין ולכן אין רלוונטיות למסמכים הנוגעים לקבלת או שלילת רישיונו במועד מאוחר יותר. כמו כן, המאשימה הסבירה שההחלטה ליתן רישיון או לשלול אותו אינה באחריותה של הלשכה המשפטית אלא באחריות אגף ההסדרה, המקבל את החלטותיו באופן עצמאי. כמו כן, אין חולק שהרישיון שניתן לקבלן כוח האדם מושא כתב האישום נשלל ושהוגש נגדו כתב אישום ושהוא הורשע בהתאם להודאתו. לכן, אין רלוונטיות למסמכים אלה.

לעניין מר אבו ראס סאלם נוסף כי כלל לא נטען בכתב האישום שהנאשמים התקשרו עימו במישרין לצורך הספקת עובדים והטענה היחידה היא להתקשרות עם קבלן כוח האדם. לפיכך, העובדה שניתן למר אבו ראס סאלם רישיון במועד מאוחר לתקופה מושא כתב האישום אינה רלוונטית לענייננו, אף אם הוא אחד מנושאי המשרה של קבלן כוח האדם.

18. שלישית, לא מצאתי שיש רלוונטיות לעיון בכתבי האישום, בהסדרים המותנים שנערכו עם כל אחת מהחברות, העוסקים המורשים או נושאי משרה בגין קבלת שירותי כח אדם מקבלן כוח האדם, ממר אבו ראס סלמאן, מס.א למנופאים ועבודות בניין או ממר אבו ראס סאלם.

הנאשמים לא הביאו ולו ראשית ראיה לכך שהמאשימה סיימה הליכים פליליים בהסדרים מותנים עם גופים שקיבלו שירותי כוח אדם מקבלן כוח האדם, ממר אבו ראס סלמאן, מס.א. מנופאים ועבודות בניין וממר אבו ראס סלים או

עם גורמים אחרים בזמן שמתנהלים נגדם הליכים פליליים נוספים. כמו כן, לא הובאה ולו גם ראשית ראיה לכך שמאשימה אישרה הסדרים מותנים בניגוד להנחיות היועמ"ש. אכן, מרבית התיקים מסוג זה מסתיימים בהסדר מותנה ולא בניהול הליך פלילי. עם זאת, במקרה זה פעלה המאשימה בהתאם הנחיות היועמ"ש וסירבה לסיים את ההליך בהסדר מותנה בשל הליך נוסף התלוי ועומד נגד הנאשמת. לפיכך, כל עוד לא הובאה ולו ראשית ראיה לכך שהמאשימה סיימה בהסדר מותנה הליכים בנסיבות דומות לנסיבות שלפנינו, לא מדובר באכיפה בדרנית. נוסף כי גם עיון ברשימת ההסדרים המותנים שצורפה לבקשה מעלה שאף אחד מהנאשמים אינו בעל עבר פלילי או שמנהלת נגדו חקירה פלילית מתנהלת. לפיכך, לא עלה בידי הנאשמים להצביע ולו על מקרה אחד בעל נסיבות דומות שבו המאשימה התנהלה באופן שונה.

19. בנסיבות אלה, לא מצאנו שעלה בידי המבקשים להביא ולו ראשית ראיה לאכיפה בדרנית המצדיקה היעדרות לבקשה לעיון במסמכים בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ.

סוף דבר

20. הבקשה לעיון במסמכים בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ - נדחית.

ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"א, (01 פברואר 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] עפ"א (ארצי) 23777-02-19 מדינת ישראל נ' דוד ויוסף אוכל רחוב בע"מ (07.04.2019) (להלן: עניין דוד).

[2] עפ"א (ארצי) 16393-12-13 מדינת ישראל נ' דואב (9.9.2015).

[3] עפ"א (ארצי) 29798-10-11 מדינת ישראל - עמית (22.4.2013)